

สรุปการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

f สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร www.parliament.go.th Pr_ParliamentTH

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 8 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพุธที่ 15 มกราคม 2568 เวลา 09.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 8 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง และนายภราดร ปริศนานันทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 เป็นเวลาพอสมควร และเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

- (1) กระทุ้งถาม (ไม่มี)
- (2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม (ไม่มี)
- (3) รับรองรายงานการประชุม (ไม่มี)
- (4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

นายชินนินทร์ รุ่งธนเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะตัวแทนวิปรัฐบาล เสนอญัตติเพื่อขอให้เลื่อนการพิจารณาระเบียบวาระการประชุมที่ 4.1 ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 55 (5) เนื่องจากเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีการพิจารณาค่างในสัปดาห์ที่แล้ว และเป็นที่ยังประจักษ์ว่ามีเนื้อหาสาระบางส่วนที่สมาชิกฯ หลายท่านมีความกังวลว่าอาจเหมาะสมหรือไม่ หรืออาจขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ สมาชิกฯ ฝ่ายรัฐบาลได้มีการประชุมในพรรคของตนเองและแต่ละพรรค ยังมีข้อกังวลใจจึงต้องการให้คณะกรรมการฯ ได้มีการทบทวนและปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติให้มีความชัดเจนก่อนแล้วจึงนำกลับเข้ามาพิจารณาต่อให้ราบรื่น โดยสมาชิกฯ ทุกพรรคมีเจตนารมณ์ที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติผ่านการพิจารณาไปด้วยความเรียบร้อย บังคับใช้ได้จริง ไม่ต้องการให้ตัดสินใจไปโดยอาจไม่มีความรัดกุม และมีความกังวลว่าหากกฎหมายผ่านไปแล้วไม่สามารถบังคับใช้ได้อาจไม่มี

ประโยชน์ต่อพี่น้องกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย และขอเวลาให้คณะกรรมการฯ ทบทวนเป็นเวลา 2 – 3 สัปดาห์ แล้วนำกลับเข้ามาพิจารณาต่อ

จากนั้น สมาชิก ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางต่อผู้ดำเนินการขอให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาทบทวนข้อคิดเห็นและข้อกังวลของสมาชิก และให้สมาชิก แต่ละพรรคมีความเข้าใจที่ตรงกัน ทั้งนี้ ทางวิปรัฐบาลได้ขอกรอบระยะเวลาเพื่อให้มีการพูดคุย 3 สัปดาห์ โดยขอให้นำกลับมาพิจารณาในวันพุธที่ 5 กุมภาพันธ์ 2568 ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

4.2 ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ 2 ซึ่งจะพิจารณาเริ่มต้นตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผู้แปรญัตติไม่ได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ดังนั้น ประธานฯ จะให้กรรมการที่ขอสงวนความเห็นได้อภิปรายก่อน ส่วนสมาชิก จะอธิบายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่คณะกรรมการฯ เพิ่มเติมเท่านั้นเมื่อกรรมการฯ ได้ตอบชี้แจงจบแล้วจะเป็นการลงมติในมาตรานั้น ๆ ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 131

นายชินนทร์ รุ่งธนเกียรติ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แถลงรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ว่า ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 24 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 18 กันยายน 2567 และครั้งที่ 28 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 2 ตุลาคม 2567 ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายชินนทร์ รุ่งธนเกียรติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน 15 วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายชินนทร์ รุ่งธนเกียรติ กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณานั้น คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยได้ให้ความสำคัญและนำคำอภิปรายของสมาชิก ในวาระที่ 1 ขึ้นรับหลักการ รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในส่วนที่มีหลักการเดียวกันมาประกอบการพิจารณา ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 77 วรรคสอง และประกาศสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ การรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจ

เกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พ.ศ. 2562 ข้อ 2 วรรคสอง และได้นำความคิดเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบ

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2567 ที่ประชุมมีการลงมติทั้งหมด 3 ร่าง คือ ร่างที่เสนอโดยพรรคเพื่อไทย ชื่อ “ร่างสุราชุมชน” ร่างที่เสนอโดยพรรครวมไทยสร้างชาติ ชื่อ “ร่างสุรารวมไทย” และร่างที่เสนอโดยพรรคประชาชน ชื่อ “ร่างสุราก้าวหน้า” ซึ่งทั้ง 3 ร่าง มีจุดมุ่งหมายในทางเดียวกันที่จะส่งเสริมการเข้าถึงใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อยให้มีโอกาสในการทำธุรกิจมากขึ้น แต่แตกต่างกันประเด็นเดียวคือ ร่างสุราก้าวหน้ามีการปรับเปลี่ยนหลักการในการขออนุญาตสำหรับการถือครองเครื่องกลั่นสุราหรือผลิตสุราจะกระทำต่อเมื่อเป็นการกระทำเพื่อการค้าเท่านั้นนำมาซึ่งการอภิปรายในวาระที่ 1 ของสมาชิกฯ ถึงความกังวลในผลกระทบต่อสังคมและการควบคุมการผลิตสุราที่อาจมีการลักลอบผลิตโดยอ้างว่าไม่ได้เป็นการทำเพื่อการค้า ทำให้ที่ประชุมรับหลักการ 2 ร่าง คือ ร่างสุราชุมชนและร่างสุรารวมไทย และไม่ได้รับหลักการร่างสุราก้าวหน้า อย่างไรก็ตาม ต้องขอขอบคุณกรรมาธิการฯ ทุกท่านจากทุกพรรคการเมืองที่เข้ามาร่วมเป็นองค์ประกอบในการประชุม และได้ให้ความร่วมมือในการทำงานอย่างเข้มข้นทำให้การพิจารณากฎหมายฉบับนี้สามารถหาข้อยุติได้อย่างรวดเร็ว โดยมีการประชุม 10 ครั้ง นำมาสู่การนำเสนอรายงานในวันนี้ และขอขอบคุณรัฐบาลที่ให้ความร่วมมือในการประชุมและทำงานคู่ขนานจนนำมาสู่การเสนอปรับแก้กฎกระทรวงในบางประเด็นที่สามารถดำเนินการได้ก่อน และเชื่อว่าไม่ต้องรอให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านก็จะมีมีการปรับปรุงกฎกระทรวงให้ช่วยเหลือพี่น้องประชาชนที่ต้องการประกอบธุรกิจผลิตสุราได้มีโอกาสในการทำธุรกิจเพิ่มมากขึ้น และเชื่อมั่นว่าหากกฎหมายฉบับนี้ผ่านทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาก็จะมีการแก้ไขกฎกระทรวงทั้งฉบับเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขพระราชบัญญัติต่อไป

นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการฯ ได้เดินทางไปศึกษาดูงานเพื่อรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการผลิตสุรา มาตรการควบคุมทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การดำเนินกิจการผลิตสุราของผู้ประกอบการรายย่อย และผู้ประกอบการผลิตสุราชุมชนของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อหาแนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มีความเหมาะสมมากขึ้น จำนวน 2 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 วันจันทร์ที่ 4 ถึงวันอังคารที่ 5 พฤศจิกายน 2567 ณ จังหวัดชัยภูมิและจังหวัดนครราชสีมา

ครั้งที่ 2 วันศุกร์ที่ 13 ถึงวันอาทิตย์ที่ 15 ธันวาคม 2567 ณ จังหวัดแพร่และจังหวัดน่าน

คณะกรรมการกิจการฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในประเด็นต่าง ๆ โดยนำรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู กับคณะ เป็นผู้เสนอ) มาร่วมพิจารณาและบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย ซึ่งมีสาระสำคัญในการกำหนดกรอบกฎกระทรวงเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองโดยสาระสำคัญมี 2 ประเด็น ดังนี้

1. การให้ใบอนุญาต ไม่สามารถนำหลักเกณฑ์ใด ๆ มาใช้ในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติหรือผูกขาดทางเศรษฐกิจโดยไม่เป็นธรรมหรือสร้างภาระเกินสมควรแก่ผู้ขออนุญาต

2. จะต้องมีการสนับสนุนให้สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน องค์กรเกษตรกร หรือผู้ประกอบการรายย่อย สามารถขอรับใบอนุญาตผลิตสุราเพื่อการค้าได้โดยสามารถทำสุราได้ทุกประเภท อาจมีสีหรือมีกลิ่นด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ขอให้ความมั่นใจกับสภาผู้แทนราษฎรในการลงมติหลังจากนี้ว่า การดำเนินการตามของคณะกรรมการชุดนี้ได้ดำเนินการตามอำนาจที่สภาผู้แทนราษฎรมอบให้โดยไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนหลักการ และยังคงไว้ถึงข้อห่วงใยของสภาผู้แทนราษฎรว่าการขออนุญาตในการผลิตสุราหรือถือครองเครื่องกลั่นสุรานั้นจำเป็นต้องมีการควบคุมผลกระทบทางสังคมด้วย จึงยืนยันว่าการแก้ไขครั้งนี้ไม่ใช่การปรับเปลี่ยนให้เป็นการผลิตสุราโดยเสรีแบบไม่ต้องขออนุญาต และไม่ได้มีการปรับเปลี่ยนไปตามหลักการของร่างสุราก้าวหน้าที่ให้การขออนุญาตทำเฉพาะเพื่อการค้าเท่านั้น แต่ยังคงไว้เช่นเดิมคือการขออนุญาตผลิตหรือการถือครองจำเป็นต้องมีการแจ้งให้หน่วยงานรัฐทราบ และขอให้ความชัดเจนว่า การแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะส่งเสริมนโยบายรัฐบาล 4 ประเด็น คือ 1) ส่งเสริมการตลาดผูกขาดสำหรับการประกอบธุรกิจผลิตสุราและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อย โดยเฉพาะผู้ที่ต้องการทำธุรกิจอย่างถูกต้องตามกฎหมายมีโอกาสในการเข้าถึงใบอนุญาตและมีอาชีพที่ถูกต้อง เสียภาษีให้แก่รัฐ 2) ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในประเทศ ยกกระดับและเพิ่มโอกาสให้พี่น้องเกษตรกรไทยมีช่องทางในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้นได้ 3) สร้างรายได้ส่วนเพิ่มให้แก่รัฐโดยการนำผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายให้อยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ เสียภาษีถูกต้อง และเปิดโอกาสในการขยายระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยต่อไป และ 4) การแก้ไขครั้งนี้จะส่งเสริมเรื่องวัฒนธรรมสร้างสรรค์ สร้างเสน่ห์ สร้าง Soft Power ให้กับประเทศเพิ่มเติม โดยนำวัฒนธรรมการผลิตสุราชุมชนที่อยู่ควบคู่กับพี่น้องประชาชนคนไทยมาช้านาน มายกระดับและต่อยอดเพื่อเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการส่งเสริมการท่องเที่ยวและสร้างเศรษฐกิจส่วนเพิ่ม ส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับของนานาชาติมากขึ้น

จากนั้น เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเริ่มต้นตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ และเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 1	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 2	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา 3 แก้ไขมาตรา 153	มีการแก้ไข
มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น	

ประเด็น ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด การขออนุญาตและออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็นและสมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกต อาทิ ขอรายละเอียดคำว่า “เกินสมควร” ในมาตรา 3 คืออะไร ส่วนในเรื่องข้อสังเกตเห็นด้วยทุกประการ แต่ขอเพิ่มเติมในประเด็นการอนุญาตให้สุราชุมชนไทยสามารถเพิ่มความแรงแอลกอฮอล์ได้ถึง 53 ดีกรี เนื่องจากปัจจุบันอนุญาตให้สุราชุมชนมีแรงแอลกอฮอล์สูงสุดเพียง 40 ดีกรี นอกจากนี้ ขอให้ขยายขนาดบรรจุภัณฑ์สูงสุดเป็น 500 ซีซี (cc.) เหมือนประเทศจีน รวมทั้งมีขนาดที่หลากหลายและปรับปรุงบรรจุภัณฑ์ให้มีความสวยงาม เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ การผลิตสุราชุมชนของไทยผลิตจากข้าวเหนียว ส่วนสุราจีนผลิตจากข้าวฟ่างทำให้มีกลิ่นที่พิเศษและแตกต่างจากของประเทศไทยจึงเป็นเรื่องยากที่จะผลิตเพื่อส่งออก แต่เราสามารถผลิตเพื่อจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทยได้ ตลอดจนสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน สหกรณ์ องค์กรเกษตรกร หรือผู้ประกอบการรายย่อยให้ได้รับใบอนุญาตการผลิตเพื่อการค้า เป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชน และจะเกิดประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชนอย่างแน่นอน การขอใบอนุญาตต้องเสมอภาคและเท่าเทียมกัน รวมทั้งคำนึงถึงมาตรการควบคุมการผลิต โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้บริโภคควบคู่กันไปด้วย ตลอดจนควบคุมเวลาซื้อ - ขาย และอายุของผู้บริโภค สมาชิกฯ ตั้งข้อสังเกตว่า การผลิตสุราชุมชนเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย หากผู้ประกอบการรายย่อยมาขอใบอนุญาตต้องผลิตในลักษณะการประกอบอุตสาหกรรมเท่านั้นหรือไม่ และมีความแตกต่างจากร่างที่สภาฯ ได้รับหลักการ คือ การผลิตสุราเพื่อการค้า การออกใบอนุญาตต้องเป็นการผลิตเพื่อการค้าเท่านั้นหรือไม่ ผู้ออกกฎกระทรวงจะได้มีความชัดเจนและนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน เนื่องจากเจตนารมณ์ที่รับหลักการเดิมคือ กรณีมีไว้ในครอบครองไม่ใช่เพื่อการค้าก็ต้องขออนุญาต เพราะหากยืนยันว่าเพื่อการค้าเท่านั้น

ผู้ที่ผลิตไว้บริโภคเองหากมีไว้ครอบครองแต่ไม่ได้ขออนุญาตก็จะไม่ถูกจับใช้หรือไม่ ซึ่งหากไม่มีการขออนุญาตก็จะไม่มีการตรวจสอบและควบคุมกรณีดังกล่าว

กรณีการฯ ชี้แจงว่า มาตรา 3 คือการแก้ไขมาตรา 153 ของพระราชบัญญัติสรรพสามิต ซึ่งมาตราเดียวแต่ต้องบรรจุหลายเรื่อง ได้แก่ 1) การให้มีมาตรฐานของการผลิตสุรา จะเห็นได้ว่าที่ผ่านวาระแรกของสภาไปนั้นเราไม่ได้ขออนุญาตให้ทำกินเองที่บ้าน แต่ยังคงให้ขออนุญาต ส่วนประเด็นเรื่องมาตรฐานการผลิตสุรามีอยู่ 2) การห้ามในการเลือกปฏิบัติหรือผูกขาดทางเศรษฐกิจ โดยไม่เป็นธรรม เหตุที่ใช้คำนี้เพราะคำว่า เศรษฐกิจโดยไม่เป็นธรรม ในรัฐธรรมนูญ มาตรา 75 ได้อำนวยให้เกิดเศรษฐกิจที่เป็นธรรมจึงใช้คำว่าเศรษฐกิจในมาตรานี้ และเหตุที่ไม่กำหนดในเรื่องปริมาณการผลิตและทุนจดทะเบียน เนื่องจากหากใส่ลงไปจะมีปัญหากับมาตรการสนับสนุนผู้ประกอบการรายย่อยและเกิดความไม่เป็นธรรม มาตรานี้มีมาตรการสนับสนุนผู้ประกอบการรายย่อยหากเราไม่กำหนดเรื่องของปริมาณ ไม่กำหนดเรื่องของทุนจดทะเบียนก็จะเป็นปัญหาที่ไม่สามารถไปช่วยรายย่อยได้ สำหรับมาตรการในการส่งเสริมรายย่อยนั้น อาทิ ไม่ใส่เรื่องมาตรการภาษี โดยหากใส่ไว้จะทำให้กฎหมายฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติการเงินทันทีและตามระเบียบปฏิบัติจะต้องให้นายกรัฐมนตรีลงนามรับรองและไปหลายหน่วยงาน หลายกระทรวงที่มีความเกี่ยวพัน กฎหมายฉบับนี้เป็นความภูมิใจของสภาชุดนี้เพราะเป็นกฎหมายที่นำเสนอโดยสมาชิกฯ เพราะปกติจะเคยชินกฎหมายจากคณะรัฐมนตรีที่ต้องผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกา ต้องให้นายกรัฐมนตรีลงนามรับรอง ดังนั้น การเขียนกฎหมายนี้จึงเป็นการเขียนให้เกิดผลสำเร็จและสัมฤทธิ์ผลให้ได้จึงต้องเขียนเพื่อไม่ให้เป็นกฎหมายการเงิน อย่างไรก็ตาม ได้นำเรื่องของภาษีไปใส่ไว้ในข้อสังเกตทั้งหมด รวมถึงเรื่องของคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และกฎหมายฉบับนี้จะกฎหมายที่ให้สามารถผลิตสุราที่มีสีได้ด้วย สำหรับการอภิปรายของกรรมาธิการที่ขอสงวนความเห็นไว้ นั้น มีความชัดเจนว่าการปรับแก้และการสงวนความเห็นเป็นการปรับแก้ข้อความแต่ใจความทั้งหมดเป็นใจความในลักษณะเดียวกัน นั้นหมายความว่ากรรมาธิการฯ เห็นพ้องไปในลักษณะเดียวกัน แต่จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างในเรื่องของการเขียนข้อความว่ารูปแบบการเขียนข้อความอย่างไรจะสามารถอ่านให้เข้าใจง่ายหรือตีความได้ตรงประเด็นมากกว่า จึงยืนยันตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก เนื่องจากเป็นข้อความที่ได้หารือกับทางคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วว่าเป็นการร่างข้อความที่มีการเหมาะสม ตรงประเด็น ตรงความต้องการของกรรมาธิการฯ ทั้งหมด

ประเด็นที่สมาชิกฯ ตั้งคำถามเกี่ยวกับการอนุญาตผลิตสุราโรงกลางคือโรงที่มีขนาดตั้งแต่ 5 แรงแม้ จนถึงขนาดต่ำกว่า 50 แรงแม้ กฎกระทรวงผลิตสุรา ปี 2565 กำหนดให้ต้องผ่านโรงเล็กมาก่อน 1 ปี เนื่องจากในขณะนั้นมีการพูดคุยว่ากระทรวงการคลังมีการอนุญาตผลิตสุราให้เฉพาะโรงเล็ก และโรงเล็กก็ไม่สามารถโตได้ เพราะมีที่มาว่าหลักเกณฑ์การอนุญาตผลิตสุรากล่าวกำหนดให้โรงเล็กโตได้ จึงมีการขยายโรงกลาง โดยกำหนดเงื่อนไขว่าโรงกลางนั้นจะต้องเป็นโรงเล็กมาก่อน 1 ปี ด้วยข้อกังวลว่าหากมีข้อกำหนดเรื่องโรงกลางเลยเกรงว่าจะมีกลุ่มทุนที่มาทำโรงงานสุราขนาดกลางและมีผลกระทบต่อ

โรงเล็ก อย่างไรก็ตาม จากปี 2565 ถึงปัจจุบัน เวลาผ่านมาพอสมควรและการกำกับดูแลที่ควรจะผ่านโรงเล็กมาก่อนแล้วจึงเป็นโรงกลาง อาจไม่มีความจำเป็น กรมสรรพสามิตจึงได้เสนอให้มีการแก้ไขกฎกระทรวงโดยโรงกลางไม่จำเป็นต้องผ่านโรงเล็กมาก่อน 1 ปี แล้ว นอกจากนั้น ในเรื่องของสุราชุมชนเดิมที่มีข้อกำหนดเรื่องต้องห่างแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 100 เมตร หากห่างน้อยกว่า 100 เมตร จะไม่อนุญาต ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่เด็ดขาด กฎกระทรวงปัจจุบันได้มีการแก้ไขว่า หากห่างแหล่งน้ำน้อยกว่า 100 เมตร จะต้องมียุทธศาสตร์ของเสียที่ไม่กระทบกับแหล่งน้ำสาธารณะก็จะมี การอนุญาต ในกรณีนี้ สำหรับประเด็นที่ต้องการให้มีการเพิ่มขนาดภาชนะบรรจุ รวมถึงดีกรีที่แตกต่างออกไปจากที่กำหนดไว้เดิม ข้อกำหนดดังกล่าวอยู่ในข้อสังเกตที่สภาฯ จะต้องส่งไปให้หน่วยงานอยู่แล้ว ซึ่งแน่นอนว่าเมื่อกรมสรรพสามิตและกระทรวงการคลังจะออกอนุบัญญัติที่เป็นหลักเกณฑ์เหล่านี้ก็จะต้องคำนึงถึงข้อสังเกตที่กำหนดไว้เป็นอย่างดี ส่วนถ้อยคำในมาตรา 153 ที่มี 2 คำ คือ ผู้ประกอบการรายย่อยและผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรายย่อยนั้น ขอชี้แจงว่า มาตรา 153 วรรคสาม ถ้อยคำตอนต้นที่ว่ากฎกระทรวงตามวรรคสอง ให้คำนึงถึงมาตรฐานการผลิตสุราและต้องสนับสนุนให้สหกรณ์ เกษตรกรวิสาหกิจชุมชน องค์กรเกษตรกร หรือผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งจะเห็นว่ากฎหมายได้กล่าวถึงกลุ่มคน 4 กลุ่มอย่างชัดเจน นอกจากนั้น ยังมีผู้ประกอบการรายย่อยอื่น ๆ อีกมากมายที่ไม่สามารถระบุสถานะในกฎหมายได้ในขณะนี้ มาตรานี้จึงได้เขียนเปิดกว้างโดยใช้คำว่า หรือผู้ประกอบการรายย่อย

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีการแก้ไข ด้วยคะแนน 414 เสียง และเห็นชอบตามที่กรรมาธิการเสียงข้างมากแก้ไขด้วยคะแนน 260 เสียง

มาตรา 4 **มีการแก้ไข**

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีการแก้ไข ด้วยคะแนน 414 เสียง

มาตรา 5 **มีการแก้ไข**

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีการแก้ไข ด้วยคะแนน 413 เสียง

มาตรา 6 **ไม่มีมีการแก้ไข**

มาตรา 7 **ไม่มีมีการแก้ไข**

จากนั้น เป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนน 415 เสียง และเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการด้วยคะแนน 411 เสียง

เรื่องด่วน

ด้วยในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 24 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ 18 ธันวาคม 2567 ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบให้เลื่อนการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ 1 ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอดิศร เพียงเกษ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และเรื่องด่วนที่ 2 ร่างพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเอกราช อุดมอำนวย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ออกไปก่อนเพื่อรอการพิจารณาพร้อมกันกับร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน ประธานฯ จึงขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป

3. ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติในทำนองเดียวกันอีก 2 ฉบับ ได้แก่ เรื่องด่วนที่ 5 ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายโกศล ปัทมะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และเรื่องด่วนที่ 7 ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งประธานฯ เห็นว่าสามารถรวมระเบียบวาระการประชุมเพื่อนำมาพิจารณาพร้อมกันและลงมติในวาระที่ 1 ร่วมกันตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 55 (2) และข้อ 117 วรรคสาม ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

ด้วยสมาชิกฯ และคณะรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมายังสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 133 (1) และ (2) โดยร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายโกศล ปัทมะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) เป็นร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีรับไปพิจารณาก่อนสภาฯ ลงมติ ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 118 ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม 2567 รับทราบข้อสังเกตและผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ และมีมติให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติพร้อมให้แจ้งความเห็นของคณะรัฐมนตรีว่า คณะรัฐมนตรีรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับ และให้ส่งความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ส่วนร่างของคณะรัฐมนตรีได้เสนอมาพร้อมกับรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายเพื่อประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายตามรัฐธรรมนูญมาตรา 77 วรรคสอง

นางมนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ให้แถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ดังนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนหนี้ของลูกหนี้ที่ขอให้มีการฟื้นฟูกิจการในหมวด 3/1 กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 90/3 มาตรา 90/4 (1) และมาตรา 90/6 (2))
2. แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด 3/2 กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม มาตรา 90/91 ถึงมาตรา 90/134)
3. กำหนดกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด (เพิ่มหมวด 3/3 กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด มาตรา 90/135 ถึงมาตรา 90/152)
4. กำหนดกระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา (เพิ่มหมวด 3/4 กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา มาตรา 90/153 ถึงมาตรา 90/180)

เหตุผล

เนื่องด้วยกฎหมายล้มละลายที่ใช้ในปัจจุบันได้มีการเพิ่มเติมหมวด 3/1 การฟื้นฟูกิจการของธุรกิจขนาดใหญ่ ตั้งแต่ปี 2541 ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังวิกฤตต้มยำกุ้ง โดยนับถึงปัจจุบันและสถิติที่เข้าสู่การฟื้นฟูกิจการตามหมวด 3/1 จำนวนทั้งสิ้น 623 คดี เฉลี่ยปีละ 24 คดี ต่อมาในปี 2559 ได้เพิ่มหมวด 3/2 ซึ่งเป็นการฟื้นฟูกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือ SME ที่ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการทั้งหมด 9 คดี และมีเพียง 2 คดี ที่ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ โดยผลของคดีที่มีคำสั่งให้ยกเลิกให้มีการฟื้นฟูกิจการทั้ง 2 คดี ซึ่งสาเหตุที่สำคัญเนื่องจาก SME ไม่สามารถเข้าสู่การฟื้นฟูกิจการได้เนื่องจากเป็น SME ที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือ SME เหล่านั้นไม่ได้แนบหลักฐานที่แสดงว่าเจ้าหนี้ได้ให้ความเห็นชอบในแผนที่ไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของจำนวนหนี้ทั้งหมด ทั้งนี้ ร่างกฎหมายที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาในวันนี้ จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหมวด 3/1 ซึ่งกำหนดให้จำนวนหนี้ของลูกหนี้ที่เป็นธุรกิจขนาดใหญ่สามารถขอให้มีการฟื้นฟูกิจการได้จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ล้านบาท หรือไม่น้อยกว่า 50 ล้านบาท เพื่อให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจในยุคปัจจุบัน และสอดคล้องกับหมวด 3/2 ที่ได้มีการปรับแก้ไขเพิ่มเติม นอกจากนั้น ยังได้มีการยกเลิกหมวด 3/2 ซึ่งเป็นการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือ SME และร่างขึ้นใหม่ทั้งหมด ทั้งนี้ SME เป็นบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลทั้งหมดประมาณ 3,200,000 ราย โดยมี SME มากกว่า 2,100,000 ราย

ที่มีหนี้ค้ำชำระหรืออยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ ประกอบกับระยะเวลาที่ใช้บังคับกฎหมาย ผ่านมาพอสมควรจึงต้องมีการเพิ่มเติมบททวนกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสามารถบังคับใช้ให้มีผลสัมฤทธิ์ต่อพี่น้องประชาชนมากขึ้น

นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาชน

แถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งเป็น การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 โดยแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนหนี้ ของลูกหนี้ที่ร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการ แก้ไขเพิ่มเติมลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อมให้สามารถ เข้าสู่การฟื้นฟูกิจการได้มากขึ้น กำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ แบบเร่งรัดเพื่อที่ลูกหนี้จะสามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้อย่างรวดเร็วและกำหนดให้ บุคคลธรรมดาสามารถฟื้นฟูฐานะได้ อีกทั้งแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อมซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจ ปัจจุบันและประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราวให้สามารถเข้าสู่กระบวนการ ฟื้นฟูกิจการได้ และมีกระบวนการที่ไม่ซับซ้อน โดยลูกหนี้ยังคงเป็นผู้บริหารกิจการตามแผน ฟื้นฟูกิจการ อีกทั้งกำหนดจำนวนหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพื่อให้สามารถร้องขอให้มี การฟื้นฟูกิจการและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน โดยเพิ่มเติม กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดเพื่อใช้เป็นทางเลือกให้แก่ลูกหนี้ อีกทั้งสมควร กำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา และให้ อำนาจเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพื่อให้ ความช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งคุ้มครองเจ้าหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้องทำให้ กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การแก้ไขปัญหานี้คร้วเรือน สิ่งที่ไม่ได้อยู่ในกฎหมายก็เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องฝากรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้คำนึงถึง คือการสร้างที่ปรึกษาทางการเงินหรือหมอนี้ให้มาช่วยแก้ไขปัญหาหรือจัดทำแผนฟื้นฟูหนี้สิน ทางออกให้ลูกหนี้ที่มีความเฉพาะตัวในแต่ละรายที่แตกต่างกัน เพราะเมื่อมีกลไกของ กฎหมายรองรับแล้วก็ควรมีหมอนี้มาหาทางออกให้กับลูกหนี้แต่ละราย ปัญหาหนี้คร้วเรือน ของประเทศไทยก็จะสามารถแก้ไขได้รวดเร็วขึ้น จึงขอเสนอต่อสภาฯ ให้รับหลักการร่าง พระราชบัญญัตินี้และตั้งคณะกรรมการพิจารณาเพื่อให้มีกฎหมายบังคับใช้และเป็นประโยชน์ ต่อลูกหนี้ในการแก้ไขปัญหานี้คร้วเรือนได้อย่างรวดเร็วต่อไป

นายโกศล ปัทมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา

พรรคเพื่อไทย แถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 ดังนี้

1. แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนหนี้ของลูกหนี้ที่ร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการในหมวด 3/1 กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 90/3 มาตรา 90/4 (1) และมาตรา 90/6 (2))
2. แก้ไขเพิ่มเติมกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด 3/2 กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา 90/91 ถึงมาตรา 90/128)
3. กำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด (เพิ่มหมวด 3/3 กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด มาตรา 90/135 ถึงมาตรา 90/152)
4. กำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา (เพิ่มหมวด 3/4 กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา มาตรา 90/153 ถึงมาตรา 90/180)
5. กำหนดอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง (เพิ่มมาตรา 142/1 และมาตรา 174/1)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในหมวด 3/2 กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช 2483 เพื่อให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งคุ้มครองเจ้าหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยให้ลูกหนี้ที่มีลักษณะเป็นกิจการขนาดย่อมสามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้เช่นเดียวกับการฟื้นฟูกิจการปกติและมีกระบวนการที่ไม่ซับซ้อน ทั้งนี้ ลูกหนี้ยังคงเป็นผู้บริหารกิจการตามแผนฟื้นฟูกิจการ อีกทั้งกำหนดจำนวนหนี้ในการฟื้นฟูกิจการทั้งลูกหนี้ที่เป็นองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่และกิจการขนาดย่อม เพื่อให้สามารถร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน และเพิ่มเติมกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดเพื่อใช้เป็นทางเลือกให้แก่ลูกหนี้ทั้งสองลักษณะดังกล่าวด้วย รวมถึงให้อำนาจเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้เพื่อทำให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องพระราชบัญญัตินี้

ประธานฯ กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับที่สมาชิกฯ ได้เสนอมานี้ ได้มีการพิจารณาในชั้นรับหลักการแล้ว ในวันนี้จึงขอให้พิจารณาในประเด็นร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี และร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับที่คณะรัฐมนตรีได้ปรับปรุงแล้ว ส่งเข้ามาให้ที่ประชุมพิจารณา

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ปัญหาหนี้สินส่งผลกระทบต่อประชาชนในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก แต่กระบวนการฟื้นฟูหนี้ในกฎหมายไทยให้สิทธิแก่นิติบุคคล ทั้งที่ในความเป็นจริงผู้ประกอบการส่วนใหญ่ในประเทศไม่ได้จดทะเบียนในรูปแบบนิติบุคคล จึงไม่สามารถใช้สิทธิการฟื้นฟูหนี้สินได้ และช่องว่างทางกฎหมายทำให้ผู้ที่ตกหล่นทำได้แค่รอเวลาถูกยึดทรัพย์ และกลายเป็นบุคคลล้มละลายในที่สุด หากไม่มีกระบวนการช่วยเหลือจะเป็นการปิดโอกาสทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ การแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้จะช่วยให้เจ้าหนี้ได้รับความเป็นธรรม ลูกหนี้รายย่อยที่มีความพยายามในการชำระหนี้ไม่ถูกยึดทรัพย์และเลิกประกอบกิจการ หากไม่มีกลไกควบคุมที่ครอบคลุมเพียงพอจะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงให้กับระบบเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผู้ที่ประสบปัญหาหนี้ที่เกิดจากการพนัน รวมทั้งยังส่งผลกระทบต่อสังคมและเพิ่มจำนวนคนจนขึ้นอีกในอนาคต จึงขอให้รัฐบาลพิจารณาความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการฟื้นฟูหนี้กับการป้องกันและควบคุมกรณีที่เกิดจากการพนันอย่างรอบคอบเพื่อป้องกันปัญหาที่จะตามมาในอนาคต การขอฟื้นฟูกิจการจึงเป็นทางออกที่ลูกหนี้และเจ้าหนี้ต่างก็ได้ประโยชน์ และลูกจ้างไม่ต้องตกงาน จึงเห็นด้วยกับหลักการการทำให้ลูกหนี้ที่เป็นผู้ประกอบการรายย่อยสามารถขอฟื้นฟูกิจการได้ง่ายขึ้น และการเพิ่มหมวดการฟื้นฟูกิจการให้กับลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งเป็นกิจการที่ตกหล่น ไม่ได้รับการฟื้นฟูกิจการ จะช่วยให้กิจการของคนตัวเล็กตัวน้อยมีโอกาสฟื้นฟูกิจการเทียบเท่านิติบุคคลขนาดใหญ่ ซึ่งจะช่วยเพิ่มโอกาสให้ประชาชนเอาตัวรอดท่ามกลางวิกฤตเศรษฐกิจเช่นในปัจจุบัน

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ทั้ง 3 ฉบับ ด้วยคะแนน 379 เสียง และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน 31 คน กำหนดระยะเวลาแปรญัตติ 15 วัน โดยใช้ร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นร่างหลักในการพิจารณา

4. ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและ การให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (เลื่อนตามที่ที่ประชุมเห็นชอบ ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 26 ปีที่ 2 ครั้งที่ 7 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 9 มกราคม 2568)

เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติในทำนองเดียวกันอีก 1 ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. (นายวรภพ วิริยะโรจน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเรื่องในระเบียบวาระการประชุมที่ 5.55 โดยประธานฯ เห็นว่าสามารถรวมพิจารณาในคราวเดียวกันได้ ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 55 (2) และข้อ 117 วรรคสาม ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

นางมนพร เจริญศรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้แถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ให้ทันสมัย มีกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการอนุมัติ อนุญาต เพียงเท่าที่จำเป็น อันเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชนซึ่งจะเป็นผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 เพื่อเพิ่มการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยกำหนดเวลาดำเนินการในแต่ละขั้นตอนที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น นำเทคโนโลยีมาใช้ในการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ และให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจในการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตเพียงเท่าที่จำเป็น ซึ่งจะมีผลเป็นการลดภาระและต้นทุนของประชาชน ลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม ร่างพระราชบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์ที่จะให้การบริการพี่น้องประชาชนเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว และเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ทำให้การติดต่อราชการเป็นไปด้วยความโปร่งใส อีกทั้งยังเป็นคู่มือสำหรับประชาชนในการติดต่อราชการ และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมและกระบวนการรับรู้ของพี่น้องประชาชน รวมทั้งพิจารณาถึงการอนุญาต ค่าธรรมเนียม รายการเอกสารต่าง ๆ ตลอดจนเอกสารและเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาต ซึ่งภาครัฐได้ให้ความสำคัญและเป็นการเปิดเผยที่จะนำไปสู่การบริการพี่น้องประชาชน

อย่างโปร่งใส อย่างไรก็ตามก็ดี ขณะนี้สถานการณ์และสภาพสังคมในการติดต่อขออนุญาตทางราชการได้เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งความคาดหวังของพี่น้องประชาชนต่อประสิทธิภาพของหน่วยงานราชการก็จะทำให้ภาครัฐสามารถบริการให้พี่น้องประชาชนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น จึงนำมาซึ่งการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีแนวคิดที่สำคัญคือ การนำแนวทางการปฏิบัติใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ และการบริหารราชการที่มีความสำคัญ

ความจำเป็นของการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้แก่ 1) ได้มีการขยายขอบเขตในเรื่องการอำนวยความสะดวก จากเดิมที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลว่า อนุญาตให้ครอบครัวไปสำนักงานบริการของรัฐ เพื่อให้ประชาชนแน่ใจว่าการติดต่อทางราชการจะมีหลักประกันในความโปร่งใส รวมถึงความชัดเจนและความรวดเร็วตามหลักธรรมาภิบาล ซึ่งประชาชนสามารถทราบขั้นตอนได้ว่าการยื่นเอกสารนั้นจะใช้เวลาเท่าไร โดยมีการกำหนดระยะเวลาและรายการเอกสาร ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่ประชาชนจะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าสำหรับชำระค่าธรรมเนียมผ่านคู่มือประชาชนที่ทุกหน่วยงานจะต้องจัดทำ 2) เป็นการลดภาระของพี่น้องประชาชนในการติดต่อราชการ และหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบจะต้องทบทวนกระบวนการอนุญาตและการให้บริการภาครัฐ โดยปรับลดขั้นตอนและระยะเวลาให้บริการและใช้เอกสารที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องเท่านั้น 3) เมื่อใบอนุญาตชำรุดเสียหาย ประชาชนไม่ต้องไปแจ้งความอีกต่อไป โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาตในกรณีใบอนุญาตสูญหาย จะต้องมีการดูแลในเรื่องของการชำรุดเสียหายหรือถูกทำลาย โดยประชาชนที่ได้รับใบอนุญาตเหล่านั้นสามารถแจ้งต่อเจ้าพนักงานได้ตามกฎหมาย 4) การนำระบบใบอนุญาตหลัก หรือ Super License จะถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกเพื่อให้ผู้ประกอบการที่มีความจำเป็นต้องขออนุญาตหลายใบในภารกิจหนึ่งซึ่งที่ผ่านมาจะมีใบอนุญาตหลายใบในกิจการใดกิจการหนึ่ง เช่น กิจการร้านอาหารก็จะสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่การเริ่มขออนุญาตก่อสร้างเพียงใบเดียว คือคณะรัฐมนตรีจากตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้มีใบอนุญาตหรือหลักเกณฑ์ในการอนุญาตครอบครองกิจการนั้น ซึ่งเรื่องนี้จะเป็นการลดภาระใช้จ่ายในการเดินทางไปติดต่อราชการ การยื่นขอรับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตหลายราย ช่วยอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจให้ง่ายขึ้น สะดวกขึ้น รวดเร็วขึ้น มีความทันสมัยมากขึ้น 5) ผู้ประกอบการสามารถต่อใบอนุญาตได้ทันทีเมื่อชำระค่าธรรมเนียม โดยกฎหมายนั้นได้ขอขยายขอบเขตการชำระค่าธรรมเนียม การต่อใบอนุญาตทำให้ผู้ประกอบการสามารถได้ใบอนุญาตอย่างต่อเนื่องและไม่สะดุด เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศสู่ระดับโลก 6) การจัดให้มีช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนหรือ "Fast Track" สำหรับประชาชนที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ทำให้สามารถขอรับอนุญาตหรือรับบริการในเวลาที่ยรวดเร็วโดยยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ช่องทางพิเศษแบบเร่งด่วนดังกล่าวถือเป็นบริการส่วนเสริมซึ่งแตกต่างหากจากระบบการขั้นตอนปกติ จึงไม่กระทบต่อการให้บริการประชาชนตามปกติที่ปรากฏในคู่มือสำหรับประชาชน และ 7) เป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายในการแปลเอกสารของพี่น้องประชาชนโดยกำหนดให้มีการจัดทำแบบคำขอหรือ

แบบใบอนุญาต ใบแทน ฯลฯ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น หรือจะเป็นภาษาไทยที่มีภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นกำกับก็ได้ตามที่สมควรแก่กิจการหรือบริการนั้น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษในเอกสารเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ หรือภาษาประจำชาติในอาเซียนสำหรับเอกสารเกี่ยวกับใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (Work Permit) นอกจากนี้ ประชาชนสามารถยื่นคำขอในสถานที่แห่งเดียวได้ทุกเรื่อง หรือ One Stop Service เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้มีศูนย์รับคำขอใบอนุญาตและขอรับบริการส่งต่อให้ทุกหน่วยงาน

การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถือว่าการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการยกระดับการบริการในภาครัฐให้ตอบสนองต่อความต้องการของพี่น้องประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถรับบริการที่สะดวก รวดเร็ว ประหยัด ลดต้นทุนในการให้บริการ ลดขั้นตอนและที่สำคัญคือสร้างความโปร่งใสในหน่วยงานบริการภาครัฐ

นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาชน
แถลงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ดังนี้

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นกฎหมายกลางในการกำหนดขั้นตอนในการพิจารณาและระยะเวลาในการอนุญาต อันเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการประกอบกิจการ ยังขาดบทบัญญัติและกลไกการอนุญาต กรณีหน่วยงานราชการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ พิจารณาอนุญาตล่าช้า หรือไม่อนุญาตภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในการยื่นขออนุญาตหรือบริการได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในการพิจารณาอนุญาต พร้อมทั้งเป็นหลักประกันด้านระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตการประกอบกิจการของประชาชน โดยกำหนดกลไกให้มีการอนุญาตโดยอัตโนมัติเมื่อได้ดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดแล้ว รวมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ พระราชบัญญัติฉบับนี้จะทำให้ลดขั้นตอนการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทำให้กระบวนการขั้นตอนขอใบอนุญาตและการให้บริการต่าง ๆ สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ศูนย์ที่จะตั้งขึ้นมาจะเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการค้นหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประหยัดระยะเวลา

และได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน รวมทั้งยังสนับสนุนสำหรับการขอใบอนุญาตที่ต้องจ่ายเงินเพิ่มเติม เพื่อความสะดวก รวดเร็ว เพื่อลดการคอร์รัปชันที่มีในปัจจุบันและเป็นช่องทางในการอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำเงินดังกล่าวไปสนับสนุนการดำเนินการต่าง ๆ ได้เช่นกัน ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานของหน่วยงานราชการ การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้อย่างเหมาะสมจะทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบระบบราชการแบบย้อนกลับได้ด้วย นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ดีมากแต่ปัญหา คือการบังคับใช้กฎหมาย หากมีกฎหมายที่ดีแต่เจ้าหน้าที่ยังไม่สามารถทำตามได้ ประชาชนก็ยังคงไม่ได้รับความสะดวกและประโยชน์ที่สมควรได้รับ ดังนั้น หากกฎหมายฉบับนี้ผ่านไปแล้วต้องมีการบังคับใช้อย่างจริงจัง และต้องมีการกำกับระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวกประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน

เนื่องด้วยยังมีสมาชิกฯ อีกหลายท่านที่มีความประสงค์จะอภิปราย ประธานฯ จึงขอให้ อภิปรายต่อในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรสัปดาห์หน้า จากนั้น ประธานฯ สั่งปิดประชุมเวลา 17.45 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 17.45 นาฬิกา
